

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 15.12.2011. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на данашњи главни претрес приступили:

- **окривљени Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић,**
- **заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **браниоци Ивана Томовић, Павле Литричин, Мирослав Перковић.**

Није приступила бранилац адв. Радмила Бјелетић коју ће мењати адв. Мирослав Перковић.

- **Сведоци Бошко Дубаић, Никола Алајица и Петаки Ласло.**
- **Није приступио сведок Никола Малиновић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, зашто није приступио сведок? Ви сте рекли јуче да ће он приступити.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Судија, ја сам имао најаву да ће он приступити, да ли се човек уплашио, стварно ја нисам у контакту са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо искључили видео-линк, Ви сте рекли да ће они доћи, ми смо позвали хрватски суд и рекли да неће бити видео линка тако да сад не можемо да укључимо, али ћемо видети можда за следећи пут да га позовемо ако остајете при том предлогу да он буде саслушан као сведок. Јел нема сметњи да се одржи претрес? Нема.

На сагласан предлог странака суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави.

Главни претрес се наставља саслушањем сведока.

СВЕДОК БОШКО ДУБАИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дубајићу, Ви сте позвани овде у својству сведока. Прво ћемо узети Ваше личне податке, Бошко Дубајић, од оца?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Николе. Само бих Вас молио у презимену нема слово «Ј», а добивао сам позиве, без «Ј».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дубаић?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо овде имали.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Дубаић значи, од оца Николе, рођени сте које године и где?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: 29.07.1952. у Барањско Петрово Село, општина Бели Манастир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Економиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада боравите у Белом Манастиру, је ли тако?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: У Белом Манастиру да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Сунчана 2-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 8-а?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Не, 2-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2-а. Овде присутне Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића познајете?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у завади са њима?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења односно материјалне штете. Испред Вас имате текст заклетве ако можете да прочитате?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Само да променим наочаре, са овима не видим. Да, могу сад прочитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наглас.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок опоменут, упозорен, заклет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак против ова четири лица која сам Вам мало пре прочитао, подигнута је оптужница због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а период који обухвата ова оптужница је период од августа 1991. па до краја исте године и то у Белом Манастиру и широј околини. Овим лицима је стављено на терет противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, примењивање мера застрашивања и терора, мучења и нечовечног поступања, овде им је стављено убиство појединих цивилних лица. Вас су предложили, одбрана Вас је предложила као сведока, рећи ћете шта Вам је познато држећи се оквира оптужнице, значи шта сте радили у то време, да ли вам је познато нешто? Да ли би Вам било лакше да Вам назначим ту се ради о нападу на насеље Козарац, о затварању лица у СУП-у Бели Манастир и њиховом малтретирању као и убиству Адама Барића, рањавању Ане Барић и убиство четири члана мушка породице Чичак. Ако Вам је нешто од тога познато реците, ако Вам није познато реците шта знате, онда ће вам поставити питање бранилац који Вас је предложио господин Перковић, а касније и друге странке у поступку. Изволите.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Хвала. Поштовани председавајући и сви остали. Ја сам понео као доказ решење о мом почетку рада у служби, то је ако треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба, само испричајте нам.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Добро, од 01.01.1976., а касније сам решењем у фебруару од оне САО Крајине био постављен за начелника за управне послове, дакле ја сам искључиво те послове радио, био сам и физички одвојен тако да о тим што сте Ви мало пре навели да Вас не понављам, не знам ништа. Јесам чуо јавним поговором по кафанама али нити сам видео, нити сам био, нити сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите браниоче, то је Ваш предлог.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине Дубаићу, реците ми молим вас да ли познајете Бертић Велимира?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Да, знам кад се и родио, од рођења га знам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли га се сећате за време тих ратних дејстава?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли знате где је он био, шта је радио?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Па био је код нас у полицији, возио неки «ландровер марицу» како смо ми то звали и тако. Друго не знам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви имали било какве контакте с њим за време тих ратних догађања у периоду овоме који је навео?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Јесам, једном сам га тражио да ми припомогне, да помогнемо једном хрватском грађанину и његовој породици у селу Гајић. Наиме тај, ако могу о том да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Тај човек, ми смо добри били, нажалост сад је покојни, има две ћерке од којих је једна дебил и кад су дошла, то је било негде крај 1992. ако није почетак 1993. сад више не могу тврдити, дошао је онај талас избеглица са Билогоре, ми смо њих звали Билогорци, Грубишно Поље итд, и они су насељавали та шокачка да кажем хрватска места па и у Гајиће. И они су сад вршили притисак на тог звао се Ђурић Јозо и физички и свакако било да оде, и он је једно вече мене звао, плако човек да му помогнем, ћерку малтретирају итд., а ми смо да би помогли дали смо као служба одобрење за набавку пиштоља па је он имао иако је суботар и тада сам ја звао полицију да изиђу. Они су ме ладно увече, немају кога, послали. Звао сам команду војну, исто тако сам добио одговор да не могу и онда сам поново зове, онда сам назвао Бертића, пито га да ли би хтео са мном да оде да поразговарамо с тим људима и био је неки Вуле одавде из Србије, не знам му име и презиме, црн, брко, леп човек и нас тројица смо отишли у униформама. Јесте имали смо оружје и без икаквог инцидента разговарали с тим људима, упозорили да не малтретирају, да оставе на миру и то је на крају тако и завршило, то је то. Дакле директно на моју иницијативу ишао је са мном да припомогне тој породици.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам чуо ту причу па сам Вас предлагао за сведока, међутим можете ли мало јасније да нам испричајте шта се то десило у тој кући, ко је вршио притисак на ту породицу, шта је било?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Прве комшије који су се уселили из Грубишног Поља, ја њих не знам ни име, ни презиме не знам, Срби су углавном били ти који су били протерани из Грубишног Поља. Они су дошли у празне куће од ових који су отишли, а овај човек није одлазио остао је свој на своме, не знам, ја сам чуо, срамота ме пред судом и да кажем разне, он је мени то причао вулгарне ствари да су терали жену и

ћерку да раде, малтретирали пред његовим очима, украли моторку, украли, узели, немоћан био и тако да сам ја ето јер сам добар дуго година са том породицом и дан данас и онда он се мени обратио за помоћ, шта ће, коме није имао другом и онда сам ја покушавао на та два начина која сам прво реко команду и полиција да оду полицајци а не ја, ја сам ипак био начелник за управне послове, дакле немам везе са тим, али превагнуло је то што сам познавао људе и фамилију па сам отишао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, јасно нам је мотиве али како се то одиграло? Отишли сте у то село?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Отишли смо у то село колима, мислим да је Бертић и возио његовим и дошли смо тамо, званично покуцали на врата, упозорили их. После смо сели, попили ракијицу и све се смирило, стишало, образложили им ситуацију и није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, то је 1992. и 1993. је ли тако?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Па ту негде, сад се више и не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то нема везе са овим догађајем који стоји у оптужници.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу питати за догађај, ово је више на основу тих да кажемо питања на основу неког кредибилитета мог клијента. Реците, председник већа Вам је укратко описао ове радње које се стављају, неке од тих радњи се стављају и господину Бертићу. Реците ми молим вас да ли сте Ви било када чули или видели да је у овом периоду, можда и после господин Бертић било кога злостављао од припадника хрватске националности, да ли је он неког заробљавао да сте видели, да ли је тукао неког само зато што је хрватске националности, да ли сте значи видели или да ли сте чули?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Видео нисам, али сам чуо то све по кафанама приче, ја то не придајем никакву важност, не сећам се и да сам чуо, а могуће да је можда и неко причао, кажем видео нисам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А нисте ни чули или јесте чули?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Па кажем не могу сад сто посто да тврдим али углавном то је било све у јавном поговору, у кафанама ако сам и чуо али не сећам се да сам чуо било шта ружно за Бертића.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми зашто сте Ви баш Бертића звали да иде да помогне тој хрватској породици?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Па има.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Полиција неће, кажите били сте у војсци неће?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Два-три разлога јер рекао сам да њега познајем као дете, знам кад се родио, знам му родитеље, деду, бабу, све и зато што сам код њега важио гледао неко поштовање да ме као човека,

као личност поштује, имао сам поверења у њега да ће се владати како ја будем хтео, нисам хтео неког довести којим би ризиково да можда нешто направи што би прешло сврху онога за чега смо дошли, е због тога, и он је неко поштовање према мени нон-стоп показивао и ја сам из тог разлога се одлучио за њега.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, реците ми молим вас Ви сте радили у полицији тада, је ли тако?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Радили сте и пре рата?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте икада чули да је Бертић имао некакав кривични поступак, да је био склон насиљу, крађама, било чим таквим?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Нисам. Не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му познајете породицу?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Познајем да, отац је био угледан, био је једно време председник партије, мајка радила са мојом сестром код нас у «Комусу» била директорица фирме једно време, дакле познајем све. Угледна, честита фамилија.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро то, то сам Вас хтео питати, да ли су имали углед у Барањи?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Да, да, па нормално чим је био секретар партије општински, не локални, тако да је отац његов после био директор «Електро-Славоније» тако да је стварно угледна фамилија, никад ништа није било колико ја знам што би било од овог што ме Ви питате.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, ја евентуално касније неко допунско. Немам више, мени је било битно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите. Тужиоче, имате ли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, да ли знате да нам кажете организациону структуру СУП-а Бели Манастир у то време, понављам 1991. година, половина па до краја 1991. године?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Пазите, овако ћу Вам рећи, 13.08.1991. ја сам добио минобацачем по мојој кући. Сутрадан сам дошао на посао, отишао купити цигарете, испред мојих врата стајао је резервни полицајац, хибридни, јер су мене искључили, ми смо сви морали бити припадници резервног састава али нису ме искључили због година него због националне структуре, да се не лажемо, и полицајац с пушком пред мојом канцеларијом, није ми дао да уђем. Тад сам ја напустио и био у Апатину док ми није брат јавио негде августа кад је Бели Манастир пао већ је структура била. Ја сам даље дошао, јавио се, радио сам у почетку

као В.Д. шефа Одсека за управне послове и онда сам 1992. именован за начелника и била је та полиција, била је, ја се ту пуно нисам петљо, ем сам и физички одвојен од њих, ем структура посла ми је била таква да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате у којој је од тих организационих структура СУП-а Бели Манастир радио Бертић?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Па у полицији је, али тачно у којој не знам, ја се кажем у то нисам петљо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био из активног или из резервног састава?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Исто се не сећам, пре рата није радио у полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је у просторијама СУП-а Бели Манастир да ли су постојале неке просторије као притворске јединице и за затварање?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Да, па то је било и пре рата, то и пре рата смо имали те просторије за задржавање до 24 сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да је било привођења, довођења, саслушања, испитивања и евентуално малтретирања тих људи који су довођени у те просторије?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Као што сам мало пре нагласио све јавним поговором сам чуо, а ја лично то нисам видио јер је моја, део зграде у којој радим она вам је у слово «L», овај део је на пијаци ја сам ту, а ово је све на овој страни, тако да ни физички нисам, а ни организационо по природи мог посла нисам то видио, нити сам чуо, гужве су увек биле, ја сам то мислио да је то због мене регистрација оружја, возила, знате оне чувене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То што сте чули јавним поговором можете ли се подсетити шта сте то чули у том јавном поговору?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Па не знам, привођени неке људе које нисам појма имо јесу ли, који су, нисам ни познаво масу људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само привођени или им се још нешто дешавало приликом тог привођења?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: То нисам чуо, не знам за то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули да је било неких убистава ту на терену вашем?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: На терену јесам али знатно касније, чак један случај сам чуо кад су мене привели у полицијску управу Осијек да су тамо ме питали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам за период август-децембар?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Не, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали оптуженог Вукшића?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Јесам, комшија из улице доле на дну и родитељи и њега и брата све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У то време питам Вас само за тај период?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Да, знао сам га цело време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био у саставу полиције?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Вероватно да је после оформљен тај резервни, можда је, али не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. А овај Стригић Слободан јесте ли њега познавали?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Исто тако, исто. Њега сам преко брата упознао, његов брат је радио код нас као активни полицајац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли и он био у саставу полиције?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Кажем Вам исто као и за ову двојицу, исти случај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За овог Хрњака?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Њега сам јако мало познавао, он је дошао из Осијека и човека малтене, овако из виђења, сад да га видим можда га не бих ни познао, јако мало сам га познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана има ли неких питања? Окривљени имате ли питања?

То је све што имам да изјавим.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми господине Дубаићу, овде су неки сведоци који су долазили из Хрватске и које смо ми саслушавали путем видео-линка споменули да их је Бертић малтретирао или да је неко ударио итд. Реците ми да ли, дакле они имају нека сазнања и тврде тако нешто, да ли сматрате да је то истинито или како Ви оцењујете те исказе? То је мало сугестивно ја ћу повући питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Не може он да цени исказе сведока.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, ја ћу преформулисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви тврдите да нисте никада чули, да нисте видели ништа. Сведоци неки говоре другачије, шта мислите или да Вам предочимо ти људи ту тврде да су били малтретирани, какво је Ваше запажање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Он треба да цени исказе сведока, је ли то очекујете уместо суда?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мало је незгодно формулисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није формулисано. Он је рекао да не зна и да није чуо да је он малтретирао и сад не знам чему ово питање води.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, реците ми да ли сте Ви сведочили у Хрватској кад?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Нисам, сведочио сам сад 01.12. на неком суду оптужен је неки мој колега као колекционер скупљо старе неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нема везе.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Добро, али у смислу ратних збивања нисам био позиван.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ништа, хвала. Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да констатујемо да је приступио бранилац Бранка Хрњака адв. Бјелетић Радмила. Нема више питања.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате трошкове за данашњи долазак?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колики су трошкови?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Имам рачуне ако желите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли срачунали колико то износи? Ја могу да Вам платим карту од Београда до.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Ја сам дошао колима до овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми морамо аутобуске карте, ја не могу да Вам плаћам бензин, али хотел, кажете.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Нисам, ја сам спавао у Новом Саду код ћерке па сам продужио овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колики су вам рачуни, колико је то?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Па 50 еура у преводу би било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50 еура.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: 50-60 еура, не знам сад, путарина, гориво и то.

Сведок на основу путних трошкова и доласка из Белог Манастира до Београда и повратка захтева износ од 5.000,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВАЈУ СЕ трошкови сведоку Бошку Дубаићу у износу од 5.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе сада овај други сведок Никола Алајица.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја се извињавам у погледу овог решења, господине Дубаићу ми смо Вас предложили и ми ћемо, одбрана ће то, били сте сведок одбране и нисте на неке друге чињенице, судија и тужилац су вас питали, ми ћемо рефундирати то, не мора суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може. Да ли Ви повлачите захтев онда за трошкове.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас, питам њега. Је ли повлачите?

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Ја за ово нисам знао ако је тако онда у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли ће Вам они платити, он сад каже пред свима нама.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Мени је свеједно, мени је битно да ми се намири трошкови, е сад ко ће није битно, ако господин предлаже ја прихватам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок изјављује да је сагласан да му трошкове исплати одбрана окривљеног Бertiћа, па повлачи свој захтев.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОПОЗИВА СЕ решење о трошковима поступка од 5.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам што сте дошли. Нека сад уђе Никола Алајица.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

Сведок БОШКО ДУБАИЋ: Довиђења.

СВЕДОК НИКОЛА АЛАЈИЦА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Никола Алајица, је ли тако?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани као сведок, прво ћемо узети Ваше личне податке. Од оца?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Танасија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте које године?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: 1946.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Бели Манастир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте били пре тога?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Инспектор СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инспектор СУП-а?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада у пензији, са пребивалиштем?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Јосипа Јурија Штросмајера 21, хоћете личну карту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак против четири лица, рећи ћу вам ко Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић, да ли познајете ова лица, јесте ли у сродству или у завади?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја их познам, не, нисам ни у завади, ни у сродству, не, не, све у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани као сведок на предлог одбране, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело за које је прописана казна затвора, исто тако не морате да одговарате на питања која Вас односно вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете. Имате испред Вас текст заклетве, прочитајте га.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да прочитам ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сам рекао овде су четири лица, подигнута је оптужница због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, стављено им је на терет да су у периоду од августа 1991. године па до краја исте године у Белом Манастиру и околини вршили противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, мере застршивања и терора, мучења, нечовечно поступање, затим им је стављено да су извршили поједина убиства цивилних лица.

То је све период од августа до краја 1991. године. Ви сте овде као сведок, ако Вам је шта познато у вези тога, предложени сте од стране одбране, нарочито како стоји овде у њиховом предлогу на околности у селу Козарац, да ли Вам је познато шта се тада десило кад је било то ослобађање, ко је био, ко је учествовао, да ли сте Ви били тада?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Познато ми је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте шта Вам је познато па ће вам онда поставити питања прво бранилац Перковић који Вас је и предложио као сведока, касније и други учесници у поступку.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па ја сам живео у Козарцу код супруге на адреси ЈНА 15 број, чини ми се, имам ту стару возачку дозволу да вам докажем да сам у то време тамо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, верујем вам све, нема потребе да показујете дозволу.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Али сад станујем у Белом Манастиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та улица ЈНА, то је?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То је главна улица, ја сам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми овде снимак, добили смо јуче од колеге, скинуто са Google село Козарац.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Одлично, али и ја сам Вам исто донео да имате катастарски комплетно свака кућа у Козарцу тамо да вам могу објаснити о чему се ту ради јер знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак, може али морају да сачекају. Овај сведок је дошао у Осигек и чека, кад Ви завршите Ваше сведочење па не знам колико, ево сад је 10, кажите да ћемо спојити видео линк у 11.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Господине председниче, у вези овог релевантног случаја за Козарац, ја имам овде катастарски снимак Козарца и ужи снимак тако да се можете снаћи овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да погледамо, немам ништа против.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја бих Вас молио, ту Вам је правац Осигек – Бели Манастир, ова главна цеста, а ја сам Вам донео још бољу карту од ове што имате, може остати овде у суду за будуће случаеве да се можете снаћи. Ево изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи,

Констатује се да је сведок суду доставио катастарски снимак села Козарац, као и катастарски снимак Козарца у размери 1 : 2.200.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

А доставио је суду и панорамску карту Барање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, ево сада гледамо све те карте.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да се можете снаћи, знате, где је кућа оштећене Матилде Вранић, где сам ја живео и где је то Топољски Веља, учитељ у пензији живео, што је исто релевантно за доказивање овога случаја, дакле, прве ове групе која је била учествовала у ослобађању Козарца, а они су се кретали главном улицом, дакле, мени су познати само ти људи. Негде око пола шест тога јутра, мислим да је био 26-27.-28. август, чуо се пуцањ, јер то је било време када још, када је још било припадника Збора народне гарде, МУП-оваца и осталих припадника оних који су рушили Савезну Републику Југославију у Барањи, дакле Барања није била ослобођена и ови су људи, али под командом припадника војске, јер је код нас у СУП Бели Манастир главне одлуке доносио пуковник Мишковић, који је стално био на релацији касарна-СУП Бели Манастир. Тако је и војска, јер не би то могли сами да изврше припадници полиције, него је била територијална одбрана, војска и припадници МУП-а, тј. ова група за чишћење тих припадника МУП-а, такозваних МУП-оваца и осталих овај тих паравојних снага, како да их назовем, не знам сада који су све били.

Ову главну улицу је, у главној улици је овај, био инспектор Јарић који је био у марици и руководио је акцијом. Ја нисам знао првобитно о чему се ради, јер је била пуцњава, али смо се готово сваку ноћ са њима су били окршаји, него када сам чуо на мегафон да говори, пази ово је Алајичина кућа, па пази на куће, немој да пуцаш по цивилима, пази на цивиле, углавном давао им је упутства како да се понашају, овој групи која је ишла главном том улицом. Онда сам ја изашао напоље на улицу, јер смо се супруга и ја спремали за посао, ја у СУП, јер није онда возио аутобус, није било аутобуса, није саобраћао, то је било таман негде седам, осам дана после пада Белог Манастира, дакле после тога још једно пет дана ваљда није ишао аутобус, саобраћао, тако да смо ишли колима на посао, супруга у Дом здравља, Дом здравља Бели Манастир, а ја сам продужио триста метара даље у СУП Бели Манастир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је супруга радила?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Супруга је медицинска сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Алајица Бисерка, она је управо у поступку била, она и докторица Плавшић Јасмина су биле у поступку Стокану, Секанићу, исто у вези овога предмета, али у Осијеку када је Стокан ухапшен, када је прешао тамо, покојни сада Стокан, је ли, па је она била позвана и из Осијека су јој рекли да ће она требати и видеолинком да сведочи и тако даље, је ли, није хтела да иде овамо у Београд, има

стварно посла, има четири села, амбуланту, Барањско Петрово Село и тако, да води то. Докторица Плавшић је чини ми се била недавно, јуче ми је сада рекла да је поново сведочила у вези једног предмета, јер њу зову и за друге случајеве и тако даље и њих две су, када сам ја супругу одвезао на посао, дакле пре 7 сати, дакле докторица Плавшић и моја супруга су примиле ову жену која је рањена. Ево тамо сам ја означио где је, Матилду Вранић, тако је. Матилда Вранић Вам станује, када погледате сада, паралелно са овом главном улицом, она вам станује у трећој улици, то је бивша улица која стара цеста, сада ћете доћи Ви до тога, за Кнежеве Винограде, Батина па преко Бездана и то је то. Снаћи ћете се, имате карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нацртали сте где се налази кућа.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Све сам Вам ја то објаснио, дакле, ови људи који су били у овој главној улици, ни физички, никако, ни теоретски нису могли учествовати у акцијама у трећој улици, зато што је још једна група ишла овом средњом улицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао трећом улицом?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То су три улице, видите да су три улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим, али питам.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја не знам, али, нисам видео, ја сам видео ове људе који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте видели, још нисмо дошли до тога кога сте видели.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, да, ја сам видео, видео сам Јарића, видео сам овог Бертића, видео сам Зорана Вукшића, е сада ко још, сада било их је једно десетак, обадве стране улице чистили. Прво сам ја био забринут због себе, јер ме преко човек који је становао прекопута мене, он је требало да ме убије, имам ја овде из новина чланак, ја сам га, јер сам га 1977. године у акцији полицијској пропуцао му обадве ноге, а њему је затајио метак, имам ја ту све и он је осуђен и тако даље, у Загребу и то. Е сада, прво сам се ја бојао, јер су две суседе Хрватице ме упозориле, пуницу моју да се макнемо, док ови нису до главнина, припадника Збора народне гарде док није побегла, а побегли су када је дошао моторизовани корпус из Новог Сада, онда су се највише осули, остало их је само делимично у селу. Дакле, то хоћу да кажем сада, вратићу се на ову Матилду Вранић, након што су јој пружили помоћ, моја супруга и докторица Плавшић, она је остала да чека у амбуланти. Међутим, она је изјавила да је возила прва помоћ, не, ми смо је возили кући, супруга и ја, после 3 сата када смо завршили посао. Изјавила је исто у новинама и тамо у записнику, да је спавала код мене, а није код мене спавала, спавало је њих других, једно двадесет, јер су се уплашили

људи, ипак је то пуцњава тамо. Ја сам је одвезао кући и после једно два дана, три она је отишла, иако је супруга понела за њу да јој санира то, «риванол» и остале газе и тако даље. Њена изјава никако не стоји, јер она каже да је видела Бертић Велимира кога су звали «Зеко», њега никада нико у животу није звао «Зеко», него искључиво «Векац». Стокана Секанића није могла да види никако, никако га није могла видети, када он није тамо био. Значи то су људи који су били у овој улици, а то доказује сусрет са Топољски Вељом, Велимиром, ту сам означио где он станује, исто мало, једно 300-400 метара даље, означио сам значи кућу Топољски Велимира. Тамо су на суду изјавили у Осијеку да су у односу на Топољски Велимира, да је са Стоканом контактирао, да га је назвао командире и зато су му ово и накалемили, јер су сматрали да је командир. Међутим, он није командир, он је само био припадник резервног састава. Е то све указује да су се они кретали главном улицом и продужили су даље према Чеминцу, уствари, наставили су да чешљају ова, ови велики овај, означено, е сада то, то су Вам шумски предели овде, а на овој великој карти имате то сам тачно оцртао. Е они су наставили даље, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ми вратимо на преподне, на сам догађај, Ви кажете да сте тада видели Јарића, видели сте Бертића.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Вукшића, Стоканића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су ишли главном улицом?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Главном улицом су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису скретали овамо?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: А остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте их Ви видели? Ви сте се видели са њима? Јесте Ви ишли после са њима низ улицу?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, не, ја сам са аутом, супруга и ја смо отишли на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, видели сте их на почетку акције?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, на почетку акције и даље су кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Низ улицу?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, а овај, а пошто су се нашли, навратили код тог Стокан је дакле разговарао са Топољски Велимиром, а Топољски Велимир је даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико видим, у овој улици Топољски Велимир, то је улица, сада ћемо прочитати име, Радићева је ли тако?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, прије је била Зеленгорска, сада не знам, сада је ваљда Стјепана, не знам, Стјепана Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој Зеленгорској улици, кажете када скренете у њу.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То је одмах овај, ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ово, 523, то је њива? Из ове улице када се скрене, видим да су ове улице спољне.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Е да, то је чистина, ледина, ту Вам је гробље, ово је Гушчији пашњак, ту је сада изграђена, ово Вам је гробље овде, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између те чистине и ледине, да ли се може прегазити та чистина и да се пређе у ове друге две улице?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па ови који су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам само да ли може.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Може, како да не може, па то је проходно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само ме то занима.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Али је нелогично да се људи из прве улице враћају у трећу улицу, мислим, то је апсолутно немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причамо ми о логици, само причамо шта је могуће, а да ли је логично или није, то ћемо да утврђујемо током поступка. Само је питање то, значи Ви сте их видели на почетку испред Ваше куће у 7 ујутру.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је почела акција, када је почело пуцање?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога одлазите?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Јесте, ја сам после отишао на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их после тога видели, не знате како се акција завршила, шта се десило?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, али сам чуо да су завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је супруга рекла, када су довели Еву Мелек?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ујутру су ову Матилду су довели ујутру, пружена јој је помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим на Еву него на Матилду Вранић.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, и она је остала да чека тамо док супруга је ишла, код супруге је остала у амбуланти да чека и онда смо је ми возили кући. Међутим, она је изјавила да је ишла колима Прве помоћи, што није тачно, ја знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не она тврди да је њу Прва помоћ њу довезла.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ма није, није тачно, ја кажем да није, сто-посто није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели, које возило је њу довезло?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па ја сам је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била рањена?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, када је била рањена, пребацило је возило Прва помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет говоримо нешто, ја Вас питам, знате ли, ко је довезао из села?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Прва помоћ, Прва помоћ, то сам рекао, да је одвезла Прва помоћ у Дом здравља, а назад сам је ја возио и супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се вратили, колико је то било сати?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, после три сата, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тада војске још у селу када сте се Ви вратили?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сви су отишли?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Сви су отишли, већ је била завршена акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било сати када сте се вратили?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Радили смо до три сата, значи у врх главе 3 сата и 15 минута, 15 и 15 по подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда, ево пошто видим да знате добро становништво и све у селу да ли знате где станују Мелекови?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, него Малекови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малекови, где су они?

Адв. СИМА КНЕЖЕВИЋ: Они су једно шест кућа даље од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у главној улици?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Јесте, ту да, нисам га означио ту, можда једно шест кућа даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у главној улици?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Једно шест – седам кућа даље, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се десило Иви?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да. Малек Иво, како да не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули, био Вам је комшија, шта су Вам рекли, шта се десило?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Сазнао сам то на послу, не знам неко ми је од њих дошао и рекао – комшија ти је погинуо у размени ватре, наводно, оно што сам ја чуо, да је пружио отпор, оружани отпор и да је том приликом погинуо. Ја сам након када сам се вратио, овај, и одвезао Матилду кући, да ли сада сам пре његове шогоре одвезао у Бели Манастир у мртвачницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Матилда спавала код Вас или не?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, није спавала, она је изјавила да је спавала, али није спавала код мене, него смо је одвезли кући. Спавали су други људи, код мене и код баке преко пута куће. Ја сам обадва његова

шогора одвезао у Бели Манастир у мртвачницу, јер нису они смели да иду, однели су му одело и све да га обуку и то је сутрадан сахрањен, то знам. А осим Матилде Вранић, је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип Вид, да ли знате са њим шта је било са њим?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Чуо сам то, да је рањен, шта је било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он, у којој улици је он?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Он је још једно три куће даље од Малека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи све је то главна улица?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, то је све у тој главној улици, то је све та главна улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Матилде?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Рањена је још једна жена, коју смо моја супруга и ја повезли у Бели Манастир, исто у амбуланту, то не пише ту нигде, то је Радојка Бат, рођена Мирковић, кћи Душана и Анђелке, не знам како је она рањена, али лакше је рањена у ногу, чини ми се и видела је мој ауто када смо супруга и ја, јер ја сам имао у то време сам морао имати налепницу Црвеног крста, велику на шофершајбни да будем уочљив, јер претпоставимо да онда неће да пуцају у ауто, не знаш кога има ноћу, возиш и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је она била рањена?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Исто то јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је одвезена, ујутру или увече, када сте њу одвезли?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Сада сам рекао, када смо супруга и ја ишли на посао, дошла је до нас и ми смо је ставили у ауто и одвезли смо је у Дом здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, она је рањена на почетку акције?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па негде тада, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да време, прескачете са теме на тему, па онда.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Слушајте, има тога доста знате, па сада не знам шта бих пре рекао, је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто да се дода? Ево сада ће Вам прво поставити питања бранилац, па лакше ћемо тако разјаснити, изволите.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Прво да Вас поздравим, господине Алајица, нисмо се видели двадесет година. Реците ми молим Вас, Ви сте били инспектор?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Инспектор за крвне деликте и тешке крађе.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: За тешке крађе?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, у Козарцу је био присутан Збор народне гарде пре?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко су били ти припадници Збора народне гарде?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Слушајте, то су били углавном припадници ХДЗ који су сви листом били овај, припадници Збора народне гарде, тако се зове, Збор народне гарде, јер је МУП Хрватске регрутирао огроман број тих новопечених полицајаца како хоћете, у своје редове и тако.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада ћу Вас питати, у тим новопеченим, тих новопечених полицајаца, да ли је то био онај прератни, да кажем, резервни састав полиције или је ту било?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, не, они су све изменили комплетно, они су Србе избацили ван, ово сам само заборавио рећи, да је припадник, један припадник Збора народне гарде је и ухваћен и доведен, мислим Калец овај мали, ја га знам, он је ухваћен приликом тога чишћења Козарца и ослобађања од њих, а остали су се повукли преко шуме, јер су бежали преко, уствари, Грабовац, Луг и онда су бежали тамо Копачево Биље, јер Биље је остало задње.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само да Вас питам прво о том резервном саставу. Да ли је ту било да кажем, и људи који су имали кривичне досијее или који су Вама били познати пре рата као лица криминалног досијеа?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, па гледајте, они су крајем 1990., дакле крајем 1990. су већ добили оружје, ти овај, нису чак ни били ни МУП-овци, нити су били у саставу полиције, нити, овај, у било којој војној јединици, али су добили оружје, мени је то лично познато и то углавном шљам са дна друштвене лествице, најгори олош из села.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, док су они били тамо, како сте Ви живели?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Врло гадно, сваки дан сам чекао да ме овај ликвидира, ево ту имам ове извештаје новинске чланке и то где сам га ја разоружао, њему је затајио метак и тако даље, он је први требало да ме убије, Фурди тај, а његов брат рођени је своје дете оно убио и све ја то имам, али то овај суд не интересира.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, молим Вас, ја видим да сте се Ви припремили, Вама је ово познато да би нешто само разлучили – ови детаљи о сведочењу госпође Вранић из предмета из Хрватске у предмету «Секанић» и тако даље.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, где сада живи госпођа Вранић?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Она живи на истој адреси, али то сада, сада је овај њен неки рођак, синовац, Фаркаш Милан, на њега се води, јер ја сам у катастру проверио, сада се на њега води та честица, али она ту живи.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ту живи?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како је она, да ли је болесна, да ли је виђате?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, ја је не виђам, не виђам је, идем на гробље пуници и тасту тамо у Козарац али њу не виђам никада. Тамо јој је иначе и гробница мало иза овај моје пунице и таста, али њу не виђам никада тамо.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми да ли се она тамо појављивала на тим суђењима?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: У колико.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У Хрватској?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, тамо јесте, у то време да, и тврдила је да је познала, имам ја то у записнику, од Кунића када сам добио од адвоката, овај, то ћу после дати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, када је било то суђење, пре колико времена?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па чини ми се од 2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било пре.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја сам супругу возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре седам, осам година.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пазите, она је овде изјавила да јој је, она, да је неко лице од 30 година старости, да она није знала ко је то, да је пуцало, да је имало црну траку и да јој је комшија рекао да се то лице зове «Зеко».

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Знам ја то, то су небулозе, то нема везе са здравом истином, ко би дао у тој акцији, у том пуцању, ко би, који комшија би био, ко би се усудио уопште да иде да њој то говори.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам то хтео да питам, јер ја трагам за тим податком цело време. Да ли је она икада рекла негде, чула да позовемо тог сведока, тог комшију.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не постоји тај човек, сто-посто.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер нигде нисам видео, да ли је Вама познато са тих суђења, ја ћу Вас питати о Вашем процесуирању, ако буде хтео да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе има његово процесуирање има са?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Има, јер господин, дозволите председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не водимо поступак против сведока.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Видите да нам је донео карту, он зна из тог поступка, био је ту терећен и господин Секанић, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да питања усмеримо према ономе што је предмет спора, а овде није предмет оптужнице господин Алајица, немамо ништа за њега, нити шта се њему десило.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато, пошто је седео тамо на оптуженичкој клупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су други причали на суђењу?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, не можемо да причамо о томе шта је чуо тамо.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта, је ли то проблем, да ли је чуо ко је рекао тој, да ли има сазнања из тог поступка, приватно, преко неког петог или шестог, ко је рекао, име и презиме госпођи Вранић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете, тражићемо из Хрватске да нам доставе списе.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па имамо део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо тај део, па?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Госпођа је сведочила у пет суђења. Знате, ја имам искуства и са госпођом Вранић и са њиховим истрагама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо на ово што се дешава.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господин Алајица, ја сам се изненадио када је био процесуиран тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер знам да је лично спасавао људе и да су га многи сматрали да штити Хрвате навелико, зато сам изненађен био када су га процесуирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, хајмо да се вратимо на предмет.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само ево Вам питање, већ смо могли завршити, да ли зна, да ли му је познато, да ли је чуо, било шта, да је госпођа Вранић рекла то име неко?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Слушајте, ја ћу Вам рећи, пазите, ја сам радио изузетно озбиљне ствари, ја сам радио по крвним деликтима, убојства, силовања, тешке крађе, ја, слушајте, ја сам се за то припремио, знам како треба да се припреми неки предмет за суд, а дозволићете, он зна покојног Жику Грубеша када нас је све пре једно четрдесет година, едуцирао, погледајте како дечко у полицији ради, дакле, карта града Беча, где је наш један грађанин извршио убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо на ово, чули сте питање.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја само тако хоћу да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте питање, да ли је Матилда Вранић негде поменула Бертића у својим исказима док сте Ви били и чули, ето само то?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не Бертића, лице које јој је рекло.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја знам шта он мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је поменуо лице које је рекло?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не Бертић, него «Зеку».

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Тачно, тачно, имам ја ту записано, ја ћу да Вам кажем, ја знам, ја знам на кога је она мислила.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците нам.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: У тој групи, после сам ја прокопао, у тој групи која је ишла том трећом улицом је био човек кога су стварно звали «Зеко», он је још за време рата умро, један високи, он је био фудбалски судија, иначе је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му је име и презиме?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Мислим да је Зечевић, мислим да је Зечевић се презивао, а био је зет од исто једне колегинице, од моје жене, медицинске сестре, али он је врло млад умро и жена му сада ради у некој хуманитарној организацији. Највероватније се ради о томе «Зеки», јер једино су њега звали «Зеко», а он је учествовао у тој акцији. А никако није могао учествовати Бертић Велимир, кога никада нису звали «Зеко», већ су га само звали «Векац», то децидирано изјављујем под пуном моралном и материјалном одговорношћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су га звали «Векац», у Белом Манастиру или су га звали у Козарцу или где?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: У Козарцу га нису знали, у Белом Манастиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нису знали за њега?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ма где су га знали, појма нису имали ко је тај «Векац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми господине Алајица, Ви сте означили, ја немам, да ли можете на овој мапи.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Тамо не можеш ништа видети, овде, мислим, пошто се знамо од прије рата, онда зато му кажем «ти».

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, реците ми, да ли Вам је познато, то је мислим председник већа хтео да Вас пита око тих других неких јединица, да ли Вам је познато које су учествовале?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Пазите овако, ја сам рекао, главни је био пуковник Мишковић који је о свему одлучивао, дакле о војно-полицијским акцијама које су се подузимале ради чишћења од тих припадника Збора народне гарде и МУП-оваца и они други црнокошуљашаи што су били, шта ја знам. Он је углавном био у касарни, међутим, он је носио ознаке вишег инспектора прве класе, што је адекватно у војсци, у чину пуковника, а ми смо га сви знали као пуковник Мишковић, дакле, он је био изнад секретара СУП-а и Здјеларевића и Вранића и Ђорђевића и тако даље, јер он је и после остао, после када у априлу 1992. године, када су дошли припадници Уједињених нација, односно белгијски батаљон, он је још остао и имао је ону такозвану плаву бригаду. То су исто били као полицајци, али су, откуд ја знам шта су, углавном, он је главни био без кога се ништа није могло направити, значи пуковник Мишковић па онда овај Здјеларевић.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас сада не питам ко је организовао акцију, како је ишла и тако даље, то није предмет није оптужбе, можда мени то сада, мени није битно. Мени је битно следеће, да ли Вам је познато, које су то јединице, војска, ТО, неке друге јединице, које су учествовале у Козарцу?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: У Козарцу, ове момке које сам видео, то је ова група, борбена група за борбу против убачених терориста, они су такав назив имали, јер ми њих не можемо назвати специјалци, пошто нису, немају обуку специјалну, осим што је Јарић био стварно, знам га као, јер сам му био некада старешина, писао сам му распоред службе и тако даље, био је стварно прави полицајац и тако даље, а ови други су били, то су били, овај људи који су каналисани, после, када је 24. августа формиран нови СУП, јер ови су побегли после овај, мислим да је 20.-ог пао Бели Манастир, када је онај моторизовани корпус ушао, овај, онда су ове групе по селима које су давале отпор овим припадницима Збора народне гарде, јер знамо да су они постојали у Козарцу, у Чеминцу и у Грабовцу, по хрватским селима. Дакле, овај, у српским селима су се опет

формирале аналогно њима, исто такве групе за одбрану српског становништва. Па ми знамо да је Козарцу била упаљена пећ неколико дана прије, сва срећа да је тај моторизовани корпус дошао, јер су нас требали да побацију у пећ у Циглани исто као у Сиску, ископана је рупа 80 x 20 између Козарца и Чеминца, где су исто требали Србе да побацију, па ми то све знамо, људи, ми смо били тамо, одавде је лако говорити, то, то, то, међутим, ја знам шта је било и шта да Вам кажем.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу Вас питати, господине Алајица да ли Вам је познато када се формира затвор у, затвор, значи званични, судски, не говоримо о овоме притвору, о тој соби за задржавање, о којој ће сигурно Вас уважени колега питати мало више, када је формиран затвор у Белом Манастиру за то подручје Славоније и Барање?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Слушајте, то није подручје Славоније, ове групе које су хватане, има ту исто имам и новине које су хватане у Торјанцима, оне су одвођене у касарну.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не ове групе, овај класични?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: А класични криминалитет?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Од убистава, крађа.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То је било код нас од 1976. од када је направита зграда.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, говорим Вам о ратним догађајима када је формиран затвор Окружног суда Бели Манастир?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: А затвор Окружног суда тамо где је Пулић био?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То је идуће године тек негде направљено, када је та зграда стара, стари магацин прилагођен за затвор, то је било тек идуће године.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је до тада уопште постојала нека просторија где би се могли сместити.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: До тог времена?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Класични притвореници, значи не овог типа просторије за задржавање на 48 часова или тако даље, него за дуже, где би били процесуирани, значи класичан судски притвор, где траје притвор 30 дана, месец, шест месеци, годину дана?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То је, ја мислим да је то у току 1992. године да је оформљен тај затвор, судски затвор где је Стево Пулић који је из Осијека побегао, па је био управник тамо?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па то је 1992. године оформљен тај затвор, мислим да је 1992. године, да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: До тада није постојао?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, не.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Просторије за класичан притвор?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да. Не, не, није, него су код нас су било је доста криминалаца који су пљачкали и по овим кућама, напуштеним кућама па смо, нормално да смо их оперативно обрађивали, али то смо пуштали одма, не, куд ћеш, не мож га тамо задржати.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте подносили пријаве за?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, кривичне пријаве, па имамо ми овде одлуку Извршног савета општине Бели Манастир о забрани кориштења кућа од лица која су напустила Барању, имам ја то овде све.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим Вас, када су, ружно ћу рећ за било које људе, али то је, ајде да кажемо прогнаници, избеглице или прогнана лица која су долазила из Хрватске.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Већином Срби, али било је и Хрвата који су били, супруга им Хрватица, који су долазили. Да ли је било ту пљачке када ови долазе, протерани су, не знам Билогоре с Папука, и какав је однос био тог становништва према домаћем Хрватском или Мађарском становништву?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ако би председник већа дозволио, ја имам члана од 22.јануара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верујем ја Вама.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: '92., «Вечерње новости» су написале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак, верујем ја Вама све.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја ћу ти то дат после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не говоримо ми сад о '92., о пљачкању кућа '92., не говоримо о затвору '92., говоримо о '91., ми све време говоримо о '92., '93. до '98., која нема никакве везе са овим догађајима и ономе што се ставља окривљенима.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче већа, ја нисам хтео да питам, али ја могу да кажем господину, да питам господина Алајицу када су прве избеглица, прве избеглице долазе већ у октобру, новембру, аутобусима и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су опште познате чињенице да су постојале избеглице, све је то опште познато.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Из Београда немају где да уђу, то је било трвење, то је било свега и свачега, није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али да се вратимо на догађај, значи вратимо се на оно шта је стављено овде окривљенима на терет, њима није стављено избеглице, није им стављено.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ево ја ћу Вас питати само за Козарац. Дал и је било пљачки и убистава после ових или током '91., или почетком '92., када је формиран затвор и да ли је процесуирано?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Јесте, само је било једно убиство, овај један избеглица је убио једног домаћег Хрвата али то је било, напили су се, и овај је процесуиран и био је у затвору за то.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Био у затвору?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, али то је било нешто посебно, попили су литру.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је био у затвору тамо у Белом Манастиру за то?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Тамо је био и после пребачен овде у Србију у затвор, не знам сад како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то је све '92.година, вратимо се.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, не, то је '94.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '94., ево још смо отишли.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То је човек који је онда убијен. Та два, убијен је Малек и тај Стјепан, Стјепан се зове а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стејпан је '94., а Малек је, е мене занима. Вас је занимао овај догађај.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање господине Алајица, да ли сте Ви као предратни инспектор за крве деликте.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, тешка крађа.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: За тешке крађе, да ли се Ви икада чули или имали потребу да процесуирате или да је процесуиран случајно Велимир Бертић за нека кривична дела насиља?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, не. Децидирано кажем не, сигурно.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта знате о њему као младићу и као?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па као и сви дечаци, дечаци млади у Белом Манастиру, знам га оно са улице, не могу да кажем нешто нарочито за њега, поготово не ништа лоше за њега не могу да кажем, прво од поштене породице, човек је завршио занат, шта је завршио, не знам да ли је радио или није радио, али никакве екцесе он није правео.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ништа, ја немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ви сећате организационе структуре тог СУП-а Бели Манастир али само у то време значи август-децембар '91.године, немојте у '92., '93., и '94., ни пре тога?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Нећу. Рећи ћу за '91., ћу Вам рећи. Радослав Здјеларевић је био секретар СУП-а, Милорад Обрадовић је био шеф одсека за сузбијање криминалитета, Светислав Вранић је био начелник Јавне безбједности, а изнад свих је био пуковник Мишковић, војно лице, дакле пуковник ЈНА.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је персонално, а организационо које јединице су постојале?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ово Вам је класична структура СУП-а Бели Манастир, као и све структуре у Србији и свагда даље, свак је радио свој посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У којој сте Ви организационој јединици били?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја сам био у одељењу за класични криминал.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то код овог Обрадовића?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у том простору СУП-а Бели Манастир да ли су постојале неке просторије и ако јесу где, за притварање, задржавање лица, саслушање и томе слично?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Доле у подруму, у подруму су биле просторије, била је једна просторија још од некада која је била ту где је ВЦ и то, иза ње је била просторија крим.технике, ја сам доста често ишао доле код крим.техничара ради фото елабората и тога да се консултирам и тако даље. Кад сиђеш доле директно у подрум, онда је била просторија исто где су задржавали, јер то је био рат, задржавали су одређена лица, по којем основу, онај ко је по томе радио, тај то зна, ја не могу о том ништа више да кажем. Али су постојале две просторије, једна мала и ова једна већа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ту задржавана лица рецимо која су довођења по Вашем наређењу?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: По мом наређењу не, по мом наређењу не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А по чијем наређењу су довођена лица у тај део, привођени?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па ако су починила неко казнено дело онда су га привели, а сад да ли је ту задржан, слушајте то су илеревантне ствари, сад овог часа Вам ја могу рећи и овако и онако, а нешто децидирано да Вам говорим не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви чули да је у тим просторима за задржавање било неког мучења и малтретирања људи приведених?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па то ми је рекао овај један који је сведочио тамо, овај био сведок оптужбе против мене, неки Јох Фрањо, ког сам ја, знао сам га од пре, он је у народној одбрани радио, привели

су га тамо доле, ја не знам ко га је привео. А његов брат ме је замолио да му однесем јело, чисти веш и тако даље, ја сам дежурном рекао да га доведе, то је била субота, ја сам био дежуран за увиђаје и он га је довео, питао Фрањо шта је, каже ја сам добио само један шамар и ништа више, јер није хтео одговорит на неко питање и тако. После причао тамо да су га тукли и малтретирали, да је данима био у затвору, међутим одма је ишо на размену. Наиме о чему се ради, барикаде у Хрватским селима су биле зато да се, хапсили су Србе и водили у Осијек у истражни затвор, а Срби су на барикадама у српским селима хапсили Хрвате и онда су ишли на размену, једни за друге, мислим то је било нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ако десетине оних који су доле мештана Белог Манастира и околине, и тврде да су ту.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ако се шта дешавало, видите ако се шта дешавало то се углавном дешавало у вечерњим сатима, кад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви кад чули да неко кука, да јауче, да пева?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја то нисам чуо, јер сам ја, то Вам покушавам објаснити да сам ја у редовно време био, дакле од седам до три. Ако је нешто било по ноћи, неко ако је тучен, ја за то не могу да, не могу да одговорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колика је та зграда СУП-а била?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То је нова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли већа од ове зграде од СИВ-а овога тамо?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То је једносратница, а сад једно 50 са 40, овако у кључ иде, '76.грађена, дотле смо имали стару зграду, такозване.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали Ви ту дежурну службу?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, да, како да не, 24 сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте кад у дежурној служби, долазите пре подне, поподне, да ли сте кад чули да се нешто дешава у тој згради, десетине овде лица је наведено којих тврде да су привођени и малтретирани у тим просторијама и нико ништа није чуо, није видео?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја не могу о том ништа да вам кажем, говорим у време, у радно време ако је, то се није дешавало, можда се дешавало поподне или у току ноћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Организационо ко је могао да да налог да се лице приведе, без обзира по врсти криминала, ко је могао дати налог да се лице приведе?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Старешине које су биле, начелник Јавне безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте Јарићева јединица.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате у којој организационој структури у СУП-у је била та организациона јединица?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То је била, они, ја мислим да су они само користили зграду СУП-а, јер су до тог времена контактирали са касарном, пошто ја идем, кад идем на посао Козарац и то, видим, пролазим крај улаза у касарну. Јарића сам пуно пута видео а и Зорана Вукшића да излазе из касарне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли та јединица организационо била у саставу СУП-а Бели Манастир и немојте нам причати околи наоколо приче. Је ли та јединица коју сте рекли тако како се зове, била у организационој структури СУП-а Бели Манастир?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја не могу то да Вам кажем зато што не знам сад тачно њен прави назив, знам да је била борбена група која је била надлежна. Прва је ишла у случају упада, јер било је упада преко Драве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли у тој јединици било активних полицајаца и резервних полицајаца?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Први су ишли да прихвате борбу против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет причамо нешто, причате о борби, дајмо да држимо оно што Вам је постављено питање.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, радили сте у СУП-у.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та јединица била у оквиру СУП-а или не? Врло просто и једноставно питање. Јесте, није, познато ми је, није ми познато.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Слушајте, ако је била у згради онда сигурно да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је била. Па јел била?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођимо до тога шта је било. Јарић јел тада, Милан Јарић јел он радио у СУП-у?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Он је радио у СУП-у, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били њему потчињени?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Они су били потчињени да, али је он стално ишао у команду горе, у команду касарне и тамо је добијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажем ја где је он ишао и где је. Откуд Ви знате да је он тамо добијао задатке, је ли Вам он рекао?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па ја, слушајте у то време знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како то знате?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Зато знам што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато ми кажите како знате.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Зато знам што је пуковник Мишковић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама реко да је њему давао задатке?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па слушајте то су сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам Вас, како знате?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па познато ми је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто знате нешто не знате.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Познато ми је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па познато Вам је, али како Вам је познато, да ли Вам је реко он, јесте ли то чули јавним поговором као што кажете за ове друге ствари, јесте ли и то чули?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: За претпоставити ако је ишао у касарну да је добијао одређена наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто мислите да претпоставите то?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па ја верујем да није ишао ради неке туристичке информације, него је управо ишао ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је Ваше мишљење, Ви немате?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Е то је моје мишљење, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, то је нешто друго.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То је моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, само то да разјаснимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у саставу те јединице било и активних полицајаца и резервних полицајаца, да ли Вам је то познато, само реците да ли Вам је познато или не?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Претпостављам да је било јел пазите, било је доста ових који су дошли са стране, које нисам ни знао, а који су из Западне Славоније дошли, па су апсорбирани у ту јединицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је надлежни старешина био Јарићу у том како се звао, ко је?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: У том, Јарићу је надлежни старешина био у почетку Здјеларевић који је био секретар СУП-а, али Вам говорим да у великим, већим акцијама овима да нису могли ништа они да одлучују него искључиво пуковник Мишковић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам да ли је неко Јарићевој јединици, или је Јарић могао наредити својим људима да иду по граду, по месту и да приводе људе у просторије МУП-а?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То Јарић није могао наредит без наредбе секретара, односно пуковника Мишковића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пуковник Мишковић без његовог одобрења да се приводе лица у СУП, а он је тамо војник?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ако је неко појединачно приводио, или нешто радио, али хоћу Вам рећи о ширим акцијама чишћења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ма не интересују нас шире акције, чишћење, интересује нас привођење људи у СУП Бели Манастир.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То се зна каква је кровна организација била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Војне акције нас не интересују, нисмо тужили никог овде за војну акцију, само за привођење појединих људи и за њихово физичко малтретирање, па чак после нека и убиства. Не интересује нас војна акција уопште, није предмет суђења војна акција, то је било шта је било.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Али је то повезано, полиција и војска су заједно ишле, у Козарац, су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са Козарцем смо завршили, за Козарац Вас више ништа не питам, јер Ви очигледно о том Козарцу знате и о оним стварима где нисте били непосредно присутни. Видим да сте припремили и унапред ствари, али добро. Питам вас само немојте о војним акцијама, само конкретно за привођење цивила у СУП Бели Манастир, њихово саслушање, евентуално њихово малтретирање и друге ствари, само о томе и ништа више, шта Ви о томе знате, Ви радите у том СУП-у.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте у одељењу за тај криминал општи, који ли.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се виђате са својим колегама, да ли разговарате о томе, шта се десило, ту су неки људи доле, доводе, одводе, саслушавају. Шта Ви о томе знате?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па добро Ви знате за, па Ви као правник знате да је то сведочење по чувењу, шта сад, ја јесам чуо доста ствари, али ја сад да кажем ово, ово, ово сам чуо, али видио нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате шта Ви нама одговорите на питање оно што Ви знате и оно што сте Ви чули, а које ће то вредности имати овде и који значај то оставите суду да цени и нама.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Апсолутно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него Вас питам шта сте Ви то чули, шта се дешавало у том вашем СУП-у и од кога сте чули, по чувењу кажете, ништа непосредно не знате.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Господине тужиоче, ја о томе не могу да Вам кажем ништа, и то је одговор, ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у тој јединици био Вукшић? Вукши, Зоран Вукшић.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Зоран јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био у тој јединици Бертић?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слободан Стригић?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Хрњак?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле Вам је познато да су они били у тој јединици?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па то је опће позната али ноторна чињеница.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули за страдање породице Чичак?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оца и синова?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате Ваших личних или полицијских сазнања о томе како су ти људи страдали и зашто?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па мене су то питали на суду тамо, ја сам рекао шта сам о томе знао, знате. Сведок оптужбе је дошао, исто га је тужилаштво узело за сведока оптужбе, међутим кад је он испричао, испало је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не пита Вас шта је било на том суђењу у Хрватској, него питам шта је Ваше сазнање, значи шта Ви знате, шта је тај сведок значи, нисте знали ништа до тога, до суђења?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја сам сазнао то од човека, док није дошао човек њихов комшија да пита мене јел ти знаш нешто шта је са Чичковима, ја сам реко немој да се ту петљаш, не знам ништа то што се не зна шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро, изволите. Не треба више да објашњавате ако не знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули за страдање Адама Барића и његове супруге Ане Барић?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па то сам видео на Немачкој телевизији, онда су преносили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи непосредних сазнања немате?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, немам сазнања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала немам више питања.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Нема сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана, да ли има неко питање.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Господине Алајица, рекли сте да познајете Зорана Вукшића?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Од када га познајете?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па познам га још од основне школе, од основне школе га познајем. Ја сам радио малолетничку деликвенцију, онда сам мало тако, кад сам ишо у школу, он је мало тако био опаснији и ти дечаци нешто, наставници су нешто узели неку торбу, онда сам га упознао, сакрили су торбу наставници, па то настала фрка.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли Вам је познато када сте почели да радите у СУП-у Бели Манастир као инспектор, да ли Вам је познато да ли је против Зорана Вукшића, да ли је привођен, да ли је имао какав кривични досије?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, не, кад је старији био онда се поправио, кад је старији био.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А када сте се Ви вратили поново у СУП. Рекли сте да сте средином месеца, данас сте изјавили, средином августа '91., напустили, да сте отишли у Србију, када сте се вратили поново?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не у Србију, него сам побего у Бели Манастир да ме не убију, да ме не убију.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, то нисам разумела. Значи Ви сте од самог почетка значи били запослени?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Немате прекид радног стажа у СУП-у Бели Манастир?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па имам од прије, али после сам поново почео.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: '91.године?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Конкретно '91.године?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, '91., да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро. Реците ми после кад кренете из правца Белог Манастира за Осижек и кад пролазите кроз место Козарац, чија је прва кућа у тој главној улици, Ваша кућа или?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, не, ту, имате ту, има ту карта па ћете.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Рекли сте да Ви живите у броју 15?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, 13 и 15 то су.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Како иду бројеви?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Са леве стране иду непарни а са десне иду парни.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Е сад са те леве стране, чија је прва кућа од овде поменутих лица, сада покојног Малека, Јосипа Вида?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па Малек је једно пет, шест кућа од мене даље.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Је ли Ваша кућа прва кућа када уђете?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не није прва, него је прва од Селимек Мате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегенице да Вам буде лакше, ево где је њихова кућа, а Малекови и ови су ниже.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Значи прво иде од сведока, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, прво иде његова кућа.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: То ми је.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Према Осијеку.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Према Осијеку?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Дорбо. Изјавили сте да сте тог дана 28.августа када је био тај напад или акција, видели Зорана Вукшића?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да био, разговарао сам с њима, са том екипом који су били ван разговарао сам.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Ви сте разговарали?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Размењали оно пар.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Разговарали са њима?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро. Да ли можете да се сетите како је он тада изгледао?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па, како да Вам кажем како је изгледао. Шта Вас интересира?

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Физички.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Физички. Па нормално је изгледао.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је имао какву униформу, шта, наоружање?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па ја мислим да је имао униформу, сад овог часа не могу, имали су сви, имали су аутомате, па били су у крајњој линији су у борби против остатака ових МУП-оваца и припадника Збора народне гарде, морали су бит наоружани, не.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је нешто носио на глави, да ли је носио неку капу, шубару?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Шубару није носио, не тај пут, мислим тај пут није носио шубару, има, сад какву капу је имао, нећу да кажем нешто, али стварно не могу да се сетим.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је имао нешто на глави?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: па нешто јесте имао, али каква је капа била, да ли је била шиљкапа, или нешто, не знам, не могу Вам казат стварно.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро. Након ових збивања, да ли сте некада разговарали са Јосипом Видом?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, он припада оној популацији људи која не разговарају са нама.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Кад кажете са нама?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Са Србима.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли Вам је нешто познато око његовог рањавања?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, чуо сам да је рањен али не знам шта је, само сам за Малека чуо да је пружио оружани отпор и да је у међусобној акцији он погинуо, то је оно што знам.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А да ли знате за Јосипа Вида како и на који начин је хоспитализован, шта се дешавало?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Мислим да га је покојни доктор Мутавцић одвезао у амбуланту, да ли у Осиек или у Сомбор, сад не знам стварно, јер тај доктор је сад умро, мислим не могу га питат.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Он је овде изјавио да је пешице ишо извесно време, па је тек у Кнежевом винограду када су га привели аутом пребачен за Осиек.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па није, не одавде су га, исто су га одвезли као Матилду Вранић, и ја што сам одвезао ову Радојку Бат. Исто пошто је био рањен, мислим да га је доктор Мутавцић одвезао и то чак у Осиек. Јер је имао санитарска кола и санитарским колима га је доктор одвезао.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Јесу ли та санитарска кола била присутна у том месту?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не нису, него је после неко јавио да га, вероватно од ових који су ишли тамо главном улицом, јавио је па су дошла санитарска кола и одвезли су га, хоспитализирали су.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, то је Ваше мишљење јел тако, тако сам разумела.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја сам тако.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Пошто је он изјавио да се кретао из, овако значи, из Козарца је кренуо према Митрову, да ли Ви знате где је место Митрово?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Митровац, па добро, то је попреко.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Митровац.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Мислим то је нелогично да иде у тој акцији рањен и да иде према Митровцу, то је преко поља, преко, то је у ствари стара цеста за Кнежеве винограде, и тако видеће сад председник, има пред собом. Стара цеста за Кнежев винограде где пише па тамо даље Батина, Бездан е ту, а десно вам је тамо, лево су Вам Просине а десно Вам је Митровац. А шта ће на Митровцу, мислим нелогично да иде.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Не, пазите, он је овде на главном претресу у марту месецу изјавио да је после рањавања пошао у Осијек у болницу, међутим када је кренуо из Козарца према Митровцу, тада су га ухватили.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Не, Митровац је једна пуста.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Само ми кажите.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Митровац је једна пустара, и шта ће на Митровцу, мислим нелогично је да је Митровац, ја знам да је, моја сазнања дапаче, говоре о томе да га је доктор Мутавцић одвезао у Осијек, ето.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Значи по Вама је нелогично да из Козарца крене ка Митровцу?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Нелогично. Куд ће у поље ић, то је поље, то Вам је поље, па погледајте карту па ћете видјети.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Да ли сам Вас ја добро разумео да сте мало пре рекли да Вас је након нестанка мушких чланова породице Чичак неко од њихових, да ли родбина, дал пријатеља питао да ли знате шта се дешава?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Комшија преко пута.

Адв.ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Да ли можете да ми кажете колико је то било дана након нестанка породице Чичак?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То је било можда два, три дана након нестанка.

Адв.ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Зашто сте му рекли да не пита?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па реко сам, сад је таква ситуација и чујте, он је то и изјавио часно, ја сам му тако рекао, немој сад пуно да постављаш питања, сад још није време, сазнаће се кад тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А извините шта ће се сазнати?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Сазнаће се шта је с њиме, јер нико није знао где су, разумете, њих су тек после нашли, нисам ја знао исто, појма нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се распитали међу колегама да идете да питате, јесу ли они били ту, јесте ли питали дежурног, питао ме комшија, јесу ли били можда ови Чичкови?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па ја га нисам питао, али сам га упутио, али сам га упутио код једног колеге из, не бих то хтео да говорим, из Државне безбедности тада, да га пита да ли можда он нешто зна. Да могу да вам кажем сад, јер има доста ствари које не могу ја овде говорит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је Ваше, имате оно упозорење да не морате да одговарате на питања која Вас.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, везано и за ову државу разумете, баш ову вашу и тако даље, тако да не би било згодно да то изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моју. Изволите.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Ви сте једини сведок за кога сам ја за све време овог трајања поступка који је изјавио да је окривљени Хрњак био члан ове специјалне јединице код Јарића, припадник. Ви сте то данас изјавили на питање тужиоца.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Јесам ли реко за њега.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да, данас сте рекли. Одакле Вам та сазнања?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја се заиста испричавам, за Хрњака, Хрњака нисам видео у тој улици тај пут.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Ја Вас питам, не да ли сте га видели, Ви сте овде на питање.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, да, у праву сте, дозволите. Пазите, ја сам прегрмио тридесет и кусур расправа знате, имам доста тога, може да се деси да сам рекао али Хрњака нисам видео у чишћењу Козарца и не могу рећи да ли је он био.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Дозволите да Вам појасним само, да не идемо широко.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: И не могу Вам рећи са сигурношћу да ли је он био члан те јединице.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Данас сте на питање тужиоца ко је био припадник те јединице поименично Вам је тужилац постављао питање, је ли био Вукшић, рекли сте да, за Векца сте рекли да, за Стригића да, и за Хрњака да је био припадник. Моје питање да појаснимо, пошто то први пут чујем од једног сведока, да ли је он био припадник по Вашим сазнањима или не?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја сад стварно децидирано Вам не могу одговорити, ја га тај пут нисам видио, ја њих не знам који су били сви, знате.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Не да ли сте га видели господине, кад кажете да је припадао специјалној јединици чији је командант био Јарић.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да?

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Одакле Вам то сазнање, не знам како да Вам појасним питање?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: 20 година је прошло госпођо да Вам кажем, Ви сад.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли имате сазнање да је био припадник?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Сад ћу Вам рећи да не могу да се сетим, не знам.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Добро, не можете значи у реду, то ми је довољно. Довољно ми је то, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени да ли имате нека питања? Изволите.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Пре напада на Козарац, да ли су се давале ноћне страже у Козарцу од стране Збора народне гарде?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, да, да.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Да не бих оптерећивао и суд да ли је био слободан правац једино преко шуме, да ли постоји неки правац за село Грабовац?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Одакле из?

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Из Козарца, да ли има пречица поред шуме, кроз шуму, на Грабовац, Митровац?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па добро, може се отић тамо старом цестом према Кнежев виноградима, ево имају они то тамо уцртано, стара цеста према Кнежевим виноградима, друга могућност је трасом старе, трасом мале железничке пруге од Титове рампе, дакле пруга Осијек-Бели Манастир, тамо где је Тито, односно Краљ Александар некад, Титова рампа која директно иде поред овај, кроз шуму иза Козарца крај ове кафане «Јахача» па поред Митровца избија на казук на Дунав, е тај пут имаш, и онда имаш пут кроз, од Чеминца преко, сад је цеста изграђена директно за Грабовац и трећа могућност је од Дарде, тамо преко, има цеста исто за Грабовац.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Зато што је Јосип Вид изјавио да је приликом повлачења или како је он то већ изјавио не знам, негде тамо пише, мислио да у Грабовцу, ишао је преко Митровца, мислио да у Грабовцу су његови из Збора народне гарде, међутим кад се приближио то су били четници и онда су га тамо ухитили и отишо је у Дом здравља Кнежеве винограде и онда отале је био пребачен за Осијек.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Тај део приче његове не знам, ја само знам да га је покојни др Мутавцић, мислим то је и моје сазнање било, ја не

могу друго да кажем него оно што сам заиста чуо да га је др Мутавцић након што је рањен превезао у Осијек.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Да ли је могао он рањен отићи до Грабовца пешке ако је био рањен?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: То сам председнику већа рекао да је то апсолутна нелогичност, нелогична изјава, јер рањен да иде попреко преко поља где он описује то је нелогично.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Само још нешто да питам. Кад су отприлике, знам да имате сазнања кад су се Збор народне гарде из Козарца и Чемица повукли?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Они су се повукли након доласка моторизованог корпуса, Новосадског корпуса, онда их је већина побегла, али је још увек остао део њих и управо је зато организирана акција о којој сам говорио овде на почетку, акција чишћења Козарца и Чеминаца јер их је још део остао, један је ухваћен, а ови зна се да су други преко шуме се повукли преко Грабовца.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: И још једно питање, да мало појасните, да ли је био напад од Белог Манастира, Каранца, Кнеже Винограда, Дарде и Јагодњака, да ли је то било тако, да ли имате сазнања да је било организовано на тај начин?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Је ли то тај дан?

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: 28?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па ту су учествовали Територијална одбрана Каранца кад је било то чишћење, припадници војске и ова борбена група СУП Бели Манастир којој сте Ви припадали, дакле, 3,4 војно-медицинске формације које су учествовале, јер то је ипак велики простор, то се не може 20 људи да очисти.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: И још нешто. Од Каранца да ли има макадам пут који улази у село Козарац?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Има, то је крај пустаре Ђелекарт, мислим да то имате уцртано.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Само мало од Белог Манастира кад идете магистраним путем да ли од Каранца се улази исто спаја тај пут за Козарац, из Каранца кад идете?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Из Каранца ако идеш овом старом цестом, онда имаш два излаза, имаш један макадамски излаз на магистралну цесту Осијек-Бели Манастир.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Она шума што има, шта ли нешто?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, и имаш овде који излази код «Циглане» Козарац, то је исто макадамска цесто, то је други пут.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Има још неко неко питање? Нема. Само да ми појасните једну ствар. Кажете то јутро кад је било чишћење села Козарац Ви крећете на посао, седате у кола, одлазите, а кад је била та акција како сте Ви то изашли из села без икаквог, кажете пуца се, како крећете колима у међу пуцњаву Ви излазите колима идете у Бели Манастир као да се ништа не дешава, да се нисте склонили негде док се не заврши акција?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па кад су кренули даље онда сам ја кренуо са супругом, значи ту више нема пуцњава, они су отишли даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где чујете пуцање?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Лево према Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста је сведока овде изјавило да није било икаквог пуцања, чак и ови који су учествовали у акцији су изјавили да нису имали отпор, Ви кажете да сте чули, не кажем да није било пуцања?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја сам чуо пуцањ, како да не, било је пуцања, а сад чим су рањене три особе онда је било пуцања, нису могле бити рањене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте било пуцања то нико не спори. Има неких питања? Нема. Имате неко допунско? Не.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још један тренутак да Вас питам, да ли имате трошкове, како сте се договорили с овим сведоком?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па јесам, ја сам преспавао у овом Вашем хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С овим сведоком не. Колико тражите за трошкове?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па имам ја рачуне овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, да ли сте израчунали?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па ево сад ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Каранца, Козарца, у ствари. Одакле долазите из Белог Манастира?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Да, из Белог Манастира сам дошао с овим колегом исто пензионером Бошком Дубајићем аутом до Новог Сада, јер он тамо има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте спавали код његове ћерке, да ли сте и Ви спавали код његове ћерке?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Нисам ја спавао код ћерке, ја сам овде продужио аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, могу да дам аутобуску карту од Белог Манастира до овде. Колико Вам је хотел?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Е сад, ја не знам колико дође аутобуска карта од Белог Манастира, некада смо имали везе, сад немамо везе са Београдом, тако да смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мора да има негде до границе па онда од границе? Колико Вас је хотел дошао?

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па хотел је 6.000,00 динара, аутобуска карта Нови Сад-Београд 645,00 динара и ова два таксија и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За такси у Београду не могу да Вам плаћам.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Па не морате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да не морам.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Ја ћу платити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него не могу да Вам плаћам, јер то Вам по правилнику нису трошкови који су нужни. Београд има врло разгранат градски саобраћај са врло великим бројем аутобуса, тролејбуса, трамваја, све вози до овде.

Сведок тражи трошкове у висини спавања у хотелу као и трошкове путне од Белог Манастира до Београда.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку исплате трошкови у износу од 11.000,00 динара на име трошкова хотелског смештаја и превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Господине председниче, невезано здравствено, само да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више ништа да причамо, завршили смо расправу, неке опсервације то задржите за себе.

Сведок НИКОЛА АЛАЈИЦА: Добро, хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад имамо видео-линк. Само да видимо. Хоћете паузу да направимо. Зовите режију да видимо. Можда је овај сведок ту, држимо већ, ја сам лепо рекао у 11, а ево већ 11:30 ми држимо Осијек. Да ли су они укључени? Ако треба да ли можемо да направимо, можемо да изађемо па да се вратимо само да не би. Ако је укључен видео-линк са Осијеком. Нека га укључе одмах а ми сад немамо овде ни слушалице би нам требале. Изволите Бертићу. Можете, идите до тоалета ко има нека

изађе, па вратите се да наставимо, јер већ. Прво видео-линк, овај сведок мора да сачека. Ево видим. Само сад немамо слушалице, не знам да ли се чујемо са Жупанијским судом у Осијеку.

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ: Хало, да ли ме чујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам је лакше седите негде да видите или овде да можете да видите екран или овде. Да ли се чујемо Жупанијски суд у Осијеку?

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ: Ја Вас чујем, да ли Ви мене чујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Вас чујемо.

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ: Судац, Анте Квесић. Овде је приступио сведок Никола Малинић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испао је мали неспоразум, јер смо добили информацију од одбране да ће он доћи у Београд да би се саслушао, испитао, међутим, ево сад смо добили после од Вас информацију па зато смо се мало и задржали. Извињавам се за ово кашњење.

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ће ући и окривљени. То је Никола Малинић, је ли тако?

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ: То је Никола Малинић, његов идентитет је проверен увидом у исказницу и он чека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да уђе сведок да би ми узели његове личне податке. Дobar дан. Само тренутак имамо проблема овде са техником, само минут-два. Код нас има, можемо да почнемо, само да поделимо још слушалице.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Малинићу, позвани сте овде у својству сведока. Прво ћемо узети Ваше личне податке. Никола Малинић, од оца? Само мало ближе приђите микрофону да би Вас ми чули. Од оца?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Од оца Војина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војина? Рођени сте кад и где?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: 25.04.1965. године у Каранцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каранцу? Са пребивалиштем?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: У Каранцу исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Иве Лоле Рибара број 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 5? По занимању сте?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Грађевински обртник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грађевински обртник? Овде се води поступак против четири лица, ја ћу Вам рећи њихова имена – Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић. Да ли познајете ова лица? Да ли сте у завади са њима или у сродству?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Нисам у сродству никаквим, једино познајем Стригић Слободана. Ове из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове из виђења? Добро. Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, односно неког Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете. То Вам је јасно?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, Ви поновите за мном. Заклињем се.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом говорити само истину.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Да ћу пред судом говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато нећу прећутати.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: И да ништа што није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, што ми је познато.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде од стране одбране адвоката Павла Литричина и одбране Стригића предложени као сведок. Као што сам рекао овде се води поступак против ова четири лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, стављено им је на терет да су у периоду од августа 1991. године па до краја исте године на територији општине Бели Манастир и самог Белог Манастира извршили више противзаконитих затварања, привођења, повређивања телесног интегритета, примена мере застрашивања, мучења, нечовечног поступања, а стављено им је на терет и убиства појединих цивилних лица. Ако Вам је нешто познато од ових догађаја, а подсетићу Вас да Вам буде лакше да се односи и на напад на насеље Козарац, на убиство мушких чланова породице Чичак као и на убиства Адама Барића и рањавања Ане Барић, као и на убиство Ивана Мелека, повређивање Јосипа Вида и повређивање Матилде Вранић. Ако Вам је нешто од тога познато реците и шта Вам је познато, а касније ћемо Вам постављати питања, прво бранилац који Вас је предложио а затим и остали учесници у поступку. Изволите.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Једино ово у вези Чичкових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта Вам је познато, испричајте нам то? Шта сте сазнали, како сте сазнали?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Па познато ми је то да окривљени Слободан Стригић у једном моменту, у ствари било је то предвече код пријатеља Чедо Марушића седели смо ја, Чедо Марушић и Перо Милиновић. Иначе, смо сви заједно ишли у школу и било је то предвече и шта ја знам негде око 6 сати и дошао је исто школски пријатељ Слободан Стригић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми нисте рекли које године и ког дана, кад је то било које године?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: То је 1991. године било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Па не могу сад рећи, јесен је била, отприлике једанаести, дванаести месец, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: И дошао је Стригић Слободан видно уплакан, испричао нам је ту како се догодило, како су настрадали обитељи Чичкови. Па рекао је како је то све било. Он је иначе у полицији возио неко возило, не знам, као што вози као марица тако нешто и он је возило то каже да је дужио и возило је било паркирано у дворишту полиције. Онда је у међувремену био у просторијама полиције и некоме је наредио, рекао је да вози неку четворицу за Јагодњак, у том смеру Јагодњак-Петловац. Он није ништа гледао, каже сео је у возило и возио и кад неко ко је са њим био још ти двојица, тројица што су назвали, што сте рекли та имена њихова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли њих поменуо или Ви то сада?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Не, «Жутога», сад ја не знам поименце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците како их је он означио?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Па «Жути» и Зоран, Зоран се један звао, углавном двојица, или четворица, сад Вам не могу рећи сигурно. И као кренуо је он, возио у правцу Јагодњака и један од њих је рекао да скрене на неки пртени пут. Он је рекао зашто, због чега, каже ћути и вози. И кад је дошао видео је, кад су отворили врата видео је те Чичкове што су настрадали. Он се јако противио томе као што му нису рекли шта треба да ради да вози. У том моменту кад су изашли напоље он се противио том «Жутом» и он му ставио пиштољ као на чело причао ми, Слободан ми је причао, зато што се противио томе, јер све их је познавао из села смо сви исто и противио се томе, вероватно је знао да ће их тамо убити. И ништа, ту су их убили и онда је дошао сав уплакан, јецао је, једва је и причао. Ту ми је причу испричао. То је све што знам о Чичковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том догађају? Да Вас питам, после тога када сте то сазнали, да ли је неко од вас отишао у полицију да пријави тај догађај, да ли Вам је познато? Да ли је Стригић пријавио тај догађај полицији тада?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Па он је, он је пријавио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тек је сад процесуирано, до тада нико није процесуирао. Ми имамо извештај да се водио против НН лица тада. Добро, ово су Ваша сазнања. Изволите браниоче поставите питања.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Бранилац Слободана Стригића. Господине Малинићу, рекли сте да је био уплакан, а да ли можете да нам кажете да ли је указао на некога ко је извршио та убиства, да ли се сећате?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: «Жути», сад од ових не знам, тај Зоран неки, немам појма, али «Жутог» знам да је за њега рекао. Давно је то прошло и.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Хвала, немам више питања.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: За «Жутог» знам да је.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете то нам је испричао «кад су их тамо довели и онда су их убили». Да ли Вам је ближе описао како се одиграло то убиство појединачно и колико је тих лица било и о којим лицима се радило?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Знам, све их познам, сву четворицу. Из села смо, преко ногомета сва тројица, три дечка су играла ногомет и оца им исто познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад Вам је Стригић то причао како се догодило да ли се сећате да ли Вам је ближе описао сам догађај којим редоследом су извођени, да ли су померани, ко је убијао та лица, да ли је он учествовао у томе или неко од ових других лица осим «Жутог»?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: То Вам не могу стварно рећи детаље никакве, само сам то чуо да се то десило са њима, е сад детаље ко је излазио први то стварно не могу вам рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас добро разумео Ви сте рекли «онда су их» или «онда смо их убили». Како Вам је рекао?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Да су они, он се противио томе и као да је «Жути» чему ставио пиштољ на чело, као да се не меша у то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро и?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: И ту су их побили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, рекли сте «ту су их побили». Како је рекао Стригић?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Тројица који су били, знам овог једног Зорана и тај «Жути» што га зову. Овога исто не знам, чујем да су браћа али не познам, мислим да је у полицији некад радио ако су то браћа, сад не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви из његове интерпретације разумели да је и Стригић учествовао у тим убиствима?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Не, он је био зато што је учествовао практички, био је учесник јер је био док се то дешавало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана изволите.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Бранилац окривљеног Зорана Вукшића. Само једно питање да ми. Када Вам је то када Вам је Слободан Стригић ово испричао, да ли сте Ви тада већ знали да је породица Чичак нестала и шта се са њим десило или сте први пут тада чули од Слободана Стригића?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Не, то после кад су пронашли људе после сам ја чуо то.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Када су они пронађени тада сте водили разговор са Слободаном Стригићем?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Да, после тога.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: После проналаска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко питање? Изволите.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Бранилац окривљеног Хрњака. Данас сте рекли да окр. Хрњака знате из виђења. Шта то значи, пошто Вас они гледа овде са видео-линка, каже да Вас не зна ни по имену, ни по презимену, ни по лику, да ли сте се Ви некада упознали или шта Вам значи то из виђења?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Опростите молим Вас. Да ли су браћа Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говоримо о Маџарцима, говоримо сада овде је питање Хрњака?

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Јесте. Бранилац окривљеног Хрњака. Ви сте данас изјавили да Бранка Хрњака познајете из виђења. Моје питање је.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Опростите, у праву сте, рекао сам, али ја сам мислио да су то, пошто не знам имена ове Маџарце Зорана и како се овај други зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан се зове.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Ја сам мислио да је то он тај Хрњак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: А овог господина то, онда није то то, јер ја знам само ову двојицу а пошто им не знам имена, знам по неким надимцима. Ако није та особа од та два брата онда то није тај господин.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Добро, значи Бранка Хрњака не познајете?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Не, ову двојицу кажем из виђења знам.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има још неко питање? Изволите.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Мало пре сте на питање тужиоца како Вам је Стригић објаснио да ли је учествовао у убиству или не, дали неки одговор који није мени баш најјаснији, па Вас ја сад конкретно питам, да ли Вам је Стригић рекао да је пуцао у било кога од чланова породице Чичак?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Није.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још да разјаснимо. То сте све сазнали тек у једанаестом месецу када су пронађени Чичкови, је ли тако?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете играли сте фудбал са неким од ове браће Чичак и познајете их.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Са овим средњим сам ишао у школу 12 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је била сахрана да ли сте отишли да изјавите саучешће, да ли сте били у њиховој кући у тренутку кад су их нашли?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Био сам, нисам могао бити у кући, ми смо им изидали гробницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте им изидали? Да ли сте упознали његову супругу од ових Чичка?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Знамо се иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда њој саопштили шта Вам је саопштио Стригић, да ли она није дуго знала?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Нисам ја 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што јој нисте рекли?

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: После тога су одмах протерани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То јесте тачно. Ако нема нико питања? Хвала Вам што сте дошли да сведочите.

Сведок НИКОЛА МАЛИНИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се одјавимо са Жупанијским судом у Осијеку и да се захвалимо судији Квесићу. До виђења. Хоћемо сад да направимо једну паузу од 20 минута?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се ПРЕКИНЕ главни претрес у 11:40 часова.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12:05 часова.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12:14 часова.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је бранилац Перковић напустио судницу, а да ће га замењивати адвокат Радмила Бјелетић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе сведок Петаки Ласло.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Изволите. Има неко питање или? Мислио сам да хоћете нешто да ме питате.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петеки Ласло, од оца?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Лајош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лајош? Рођени сте кад и где?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: 03.09.1954. године, Котлина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Котлина? По занимању сте?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Обртник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обртник? Сада живите где?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Каранац, Петефи Шандора 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде окривљене Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића да ли познајете?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Једино господина Хрњака не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њих познајете? Да ли сте у завади или у сродству?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани да будете сведок, у својству сведока сте овде. Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговорите на питања која би Вас, односно неког Вашег блиског сродника довели до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете. То Вам је јас

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имате текст заклетве коју би требало да положите, само је прочитајте наглас, испред Вас.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Молим Вас, не знам читати ћирилицу, ако би ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам рећи, а Ви поновите за мном. Заклињем се.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Да ћу пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, као што сам рекао, овде су ова четири лица, која сам већ поменуо њихова имена, води се поступак, подигнута је оптужница, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Стављено им је на терет да су у периоду од августа 1991. године па до краја исте године, извршили противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, примењивање мере застрашивања, терора, мучења, нечовечног поступања, затим, рањавање неких лица, затим убиства појединих цивилних лица. Ви сте овде предложени као сведок, предложила Вас је одбрана. Да ли Вам је нешто познато? Овде се ради, да Вам буде лакше, о убиству породице Чичак, о убиству Адама Барића и рањавању Ане Барић, као и о убиству Ивана Мелека, рањавању Јосипа Вида и Матилде Вранић у селу Козарац. Шта Вам од ових података и догађаја, да кажемо је познато, да ли имате неких непосредних или посредних сазнања?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Имам, да је једно јутро сам ишао комбајном из Каранца у Козарац. Пошто су Козарчани сви отишли, мене су пребацили из Винограда да идем Козарчанима овим што су побегли, да идем скидати сунцокрет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је то месец, година?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: То је било па почетком десетог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Ишао сам доле низ улицу комбајном и видео сам дошавши након једно сто метара до Бошка Ђурковића куће, изашли су из дворишта Жути и Мађарац, а трећег господина нисам познао, био је онако доста јак, крупан, са наочарима и кренули су низ улицу према станици. Пошто, можда Вам је познато да комбајн полако иде и

дошавши доле на крај села, видео сам да улазе сва тројица код Чичкових у двориште, то што сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли касније можда сазнали шта се десило са Чичковима, јесте ли чули можда шта им се десило, када сте чули ако сте чули?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Одмах други дан, одмах други дан смо чули да су нестали, одмах други дан. Док смо ми тамо навече дошли кући, други дан опет на послу, после се причало да су Чичкови нестали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се помињало неко име, да ли се помињало нешто ко је то урадио, да ли је било у тим разговорима помињање неког имена?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Па разговора, пазите разговора је било, било је ту све рекла-казала, то све ја нисам видео то ја не могу тврдити. Били су говорили да су их одвели Жути и Мађарац и кажем овога трећег, нисам познао, ни ко је ни шта је, а ову двојицу јесам, јер је Мађарац доле код нас на станици држао гостиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на кога, има Зоран и?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Зоран, Зоран, точно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би разјаснили, има Зоран и Душан.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда, када сте били ту, живели сте, да ли је било неких свађа између Мађарца Зорана и породице Чичак?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: То није, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево питаће Вас сада бранилац, он Вас је и предложио.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Хвала, адвокат Павле Литричин, бранилац Слободана Стригића. Господине Петаки, кажете да сте то јутро видели како Жути и Мађарац и још једно лице одлазе из дворишта или куће Бошка Ђурковића ка и улазе у кућу породице Чичак.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Да.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Да ли можете да нам кажете, којим возилом су они били, ако су били возилом?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Господине, нису били возилом, ишли су пешке, возило, возило је остало код Ђурковић Бошка на мосту, полицијски ауто, «Стојадин».

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Да ли сте том приликом можда видели још неко полицијско возило ту?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Не, и у том возилу, то се добро сећам, нико није седео, значи возило је било празно.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Сада само да појаснимо, ако сам Вас ја добро разумео, на мосту испред куће Бошка Ђурковића је остало празно полицијско возило.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Тако је.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: А три човека су се упутила и стигли у кућу породице Чичак?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Јесте, да.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Жути, Зоран Мађарац и још једно лице које Вам није познато?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Тако је.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Четвртог лица ту није било?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: У ауту нико није седео, нисам видео четврту особу.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добро, друго полицијско возило нисте видели. Да ли можете да нам кажете о понашању Слободана Стригића током тих ратних времена, шта можете да нам кажете о њему?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Видите, Стригић Слободан је јако пуно људима у Каранцу помогао. Пазите, не могу Вам говорити о другим селима, у Каранцу, он је и Лацо Ернику спасио из затвора, јер су били затворени, онда извео је Лацо Ђерђа из Каранца, значи јако пуно људи је спасио, једноставно, овога Лацо Ђерђа је довезао кроз у Мађарску, тако да што се тиче Слободана, никаквих лоших сазнања о њему немам.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Хвала. Обзиром да су, како Ви кажете, ови људи изашли из куће Бошка Ђурковића, да ли Ви имате нека сазнања о Бошку Ђурковићу и евентуално његовој умешаности у случају Чичак?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Сада видите, опет идемо на чула, рекла, казала. После сахране Бошка Ђурковића сина, чуо сам да је Бошко Ђурковић рекао за његовог сина мора платити десет Хрвата, зато Вам кажем, то сам само чуо, нисам био присутан, то нисам чуо из његових уста, то се причало у селу.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добро, а да ли можете да нам кажете нешто о понашању Бошка Ђурковића у то време?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Господине, Ђурковић је горе код нас у дому читав аутомат испалио на мене, горе у канцеларији, довели ме на неко саслушање и окривили ме да сам ја точно знао датум његовог сина да ће тај дан његов син настрадати, а да никоме нисам јавио. И реч по реч, и довођено је ту људи који су мене бранили и један Марковић Илија који је стајао тако са стране код нас, на том саслушању, рекао је шта малтретирате човека, ми смо тако и тако знали да ће Илија настрадати и он је скочио и читав аутомат испалио у тој дворани, не у дворани, него у једној соби 3,5 са 3,5. Ја сам онда искочио кроз прозор и побегао.

Адв.ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: У Вас је пуцао јел сам добро разумео?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Јесте, у мене да.

Адв.ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Хвала лепо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, одбрана има питања? Тужиоче прво Ви па ћемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да сте видели да ова тројица излазе из дворишта Ђурковића и пешке се упућују ка кући породице Чичак?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити само које је доба дана било?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Сад ујутро, јел видите дошли смо на посао у 07 сати, значи док сам ја одозго, јер сам ја комбајн је био горе у Берским виноградима, то има можда једно километар док смо ми то решили, то је могло бит док сам ја стигао доле осам – пола девет ујутро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви чули односно да ли нешто знате непосредно или сте како кажете рекла-казала чули да је у СУП-у Бели Манастир да су довођени и привођени људи, саслушавани, малтретирани, да ли сте нешто о томе чули?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Е видите, то сам једино чуо од та четворица Чичкове и за још једног с којим сам причао Питњач из Козарца, како се зове, добро Питњач један из Козарца кад сам скидао сунцокрет у Козарцу он, њега је господин Алајица после пустио из затвора да је био сав плав и изубијан. Е то што знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То што Ви непосредно знате. А да ли сте чули да су још многи други, ако су, привођени, довођени, саслушавани, малтретирани?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Не, господине ја сам крајем 10 месеца изашао, после кад се тај инцидент десио, кад је Ђурковић на мене испразнио аутомат, ја сам искочио кроз прозор, побегао сам, отишао сам у Котлину и ту сам био три дана сакрио се у један бунар својих 12 метара и онда су ме пребацили преко границе и ја сам отишао за Немачку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Господине Ласло изјавили сте да познајете Слободана Стригића.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Ко је он и чиме се бавио док је био у Каранцу?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Ја мислим да је још ишао у школу пазите он је од нас пуно млађи тако ја с његовим братом, с једним и другим сам се дружио а толико пуно са Слободаном прије рата нисмо се дружили он је

куди камо био млађи, ја сам долазио код њих. Али увек смо га звали «Мали».

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли Вам је познато да је против њега вођен какав поступак, да ли је привођен, да ли је био познат као да кажем, криминалац?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Не.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли познајете Штрбац Драгана? Он је исто из Каранца.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Знам. Брата јел има и брата Штрбац Драган, да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро. Он је у својој изјави пред Жупанијским судом изјавио за Слободана Стригића да је мештанин Каранца, био је у селу познат као ситни а касније као крупни криминалац.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: То мени није познато.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А да ли знате ко је Станко Муса?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Знам.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Он је такође говорио о неким инцидентима Слободана Стригића. Вама да ли је нешто познато о томе?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Видите, ја што сам и прије говорио док ја нисам изашао, док сам ја био у Каранцу ја ништа за њега лоше нисам од никога чуо ни после тога и кад смо се вратили. Значи, кад смо се вратили у Каранца нико ниједну лошу реч није рекао за Слободана.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Ово су изјаве које су они пред Жупанијским судом. Тог дана изјавили сте да сте видели Зорана Вукшића?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Испред дворишта породице Ђурковић. Како је он тада изгледао? Да ли можете да се сетите?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Јесте, имао је браду.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Какву?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само морате да кажете докле дугачку, не може то да се унесе у записник не види се.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Описно кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле је брада била?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле? До пола?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: До пола јесте. Сада не могу се сјетит да ли је лева или десна рука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле је имао браду? До стомака?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До пупка?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Не могу се сад сјетит која рука лева или десна је била тако завијена. Е сад не могу стварно се сјетит да ли је лева или десна рука.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Немам више питања. Али примедбе, имамо слике како је он изгледао у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако га је видео сведок, то је његово виђење. Има још неко питање?

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хоћете ми временски одредити када је то Ђурковић Бошко испразнио цео аутомат на Вас?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Па то је могло негде бити око 20, 22.10.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Октобра јел? А кад сте Ви отишли за Немачку кажете?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Четвртак је Перо Лукановић ме превезао у комбију сакривеног преко најпре у Бачки Бездан, после у Колут и одмах сам други дан отишао преко границе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог 20., то је нама кажете четвртак као дан нам ништа не значи, не знамо који четвртак. Значи, после 20. Па колико је то дана прошло? Ви сте кажете три дана били у неком бунару?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Три дана сам јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је 23. и после тога још три, значи негде 26, 27.10.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Ту сам онда прешао границу јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: А у односу на ово кад кажете да сте видели ова три лица и ово кад је дошао Ђурковић Бошко и испалио овај аутомат, шта се пре десило? Јел прво Бошко дошао код Вас и испалио тај аутомат па сте после тога видели ову тројицу? Који догађај се одиграо пре тога?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Прије госпођо, куди камо прије.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Који догађај је био пре?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Прије је био овај догађај са Чичковима куди камо прије.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Па извините а кад је био тај догађај са Чичковима?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Датумски не знам.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Месец.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Ту почетком 10. месеца.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Које године?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: 91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је већ да је било 10.91.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да, да, него кажем много каже раније то ме збунило каже куди камо пре па нисам знала то временски шта значи да појаснимо. Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени изволите. Има питања?

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Окривљени Вукшић Зоран. Где је живео тај? Где живи Перо Лукановић у то време?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Перо Лукановић је мислим онда још био у или је био у Бањи или је још био затворен.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: 91?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Да.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Рекли сте да Вас је он одвезао за Бачки Бездан?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Јесте. Кад је дошо Перо из Бање онда чекајте само шта ме питате у оно вријеме кад сте ви ишли доле цестом онда питате ме где је био Перо или после?

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Не, не, него где је он живио у то време?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: У Каранцу јесте.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Рекао си овде са си отишао за Котлину јел?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Да.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Колико има то километра до Котлине?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Колико има километара? Пошто сам ишао најпре из Каранца према Белом Манастиру, па онда горе у планину, ујутру је свануло кад сам дошао у Котлину.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Одлично. Зато Вас и питам зато што можеш преко брда и једино преко Кнежевих Винограда доћи до Котлине, а Котлина је.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Није се могло онда ић господине цестом. Не.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Добро. Зато Вас ја и питам како сте могли онда кад сте били у бунару три дана како је он знао да се ти налазиш у бунару да он дође по тебе? То ме интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукшићу, проблем је у томе што није да ли је он био у бунару шта је било после тога, то нам је ирелевантно за овај догађај.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Зато што хоћу да нагласим да овај господин ово што прича све што износи је чиста лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша примедба.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Можете доћи само са магарцем како он прича преко брда и евентуално преко Кнежевих Винограда и дан-данас вероватно кажу суљоша да се дође у ту Котлину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он уопште објашњавао како је дошао до бунара. Нисмо ни улазили до тога.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Само мало, нема ни телефона, ни везе, ни мобилног у оно време да је могао да каже Перо дођи по мене, значи све ово што је сад изјавио је чиста лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ван овог догађаја. Какве то има везе са убиством Чичкових и са да ли Вас је он видео или Вас није видео?

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Ово што је изјавио за комбајн да је ишао и то је чиста лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нико не спори да су Вас видели, да сте били код и Ви не спорите то.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Не спорим али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда у чему је проблем? Не каже он шта сте ви причали.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Зато што господин овај овде што стоји је изјавио да сам имао браду доведе а Ви поседујете фотографију кад сам имао најдужу браду са господином Стригићем кад сам се сликао и ова господа што сведоче овакви ретардирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукшићу без вређања по један, под два.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: И они господине мене вређају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Мени кад кажу да сам ја четник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукшићу, сачекајте. Сведоци износе оно што виде и што мисле да су видели. То је њихово виђење, суд оцењује доказе да ли ће их прихватити или неће. Значи, ако он сматра да сте имали браду до пупка, то је његово виђење и тако.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Хоћу да Вам нагласим сви они који овде дођу да изјашњавају да сам имао браду доведе, ту једину фотографију ко поседује господин Стригић и ја значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стављате примедбу да нисте имали тако велику браду.

Опт.ЗОРАН ВУКШИЋ: Онај мученик је тамо дао моју фотографију то сигурно није дао да смо заједно да би ови рекли како ја изгледам. А ово што сам пустио то већ 6 месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Изволите Стригићу.

Опт.СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Господине Петаки Ласло Слободан Стригић осумњичен за ратни злочин. Са које висине сте гледали у браду Зорана Вукшића?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Висине можда својих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само молим вас без добацивања.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Можда својих 2 метра.

Опт.СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Значи могла би брада дужа са тог погледа птичјег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустимо, само да објаснимо не судимо ми овде ко је носио браду ко није него да ли су Чичкови убијени и ко их је убио. Пустимо ту браду сада.

Опт.СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Господине Патаки да ли се можете сетити какве су униформе имали приликом тога кад сте их видели да су ишли цесом према кући породице Чичак та три лица што кажете да сте их видели.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Овај што је био мало јачи, што сам га објаснио што га нисам познао, тај је имао полицијску браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду? Униформу. Сад сте рекли полицијску браду.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Не, полицијску униформу а Жути и Мађарац Зоран су имали маскирна одела на себи.

Опт.СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Молим Вас када сте их видели да ли сте приметили да ли можете да се сетите да ли је неко од њих носио оружје? Да ли су имали оружје неко код себе да ли сте то могли приметити?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Мађарац је имао аутоматску пушку код себе.

Опт.СЛОБОДАН СТРИГИЋ: А ови други?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Ови други нисам видио.

Опт.СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Ви данас живите и даље у Каранцу?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Јесте.

Опт.СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Шта сте Ви по националности извините?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Мађар.

Опт.СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Да ли Ви имате сазнања данас после ето 20 година рата неких лоших сазнања о Слободану Стригићу од свих људи који су се вратили у село Каранац.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Не.

Опт.СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Немам више питања. Хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има још неко питање? Нема.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате трошкове за данашњи долазак?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путне трошкове.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Само гориво, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сведок тражи путне трошкове за долазак. Ви долазите из Каранца јел тако?

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Каранца у Београд и назад.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВАЈУ СЕ трошкови од 5.000,00 динара за путне трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли. Можете да идете.

Сведок ПЕТАКИ ЛАСЛО: Могу само њему да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете. Сад смо завршили, нема више одговора. Сад смо завршили. Хвала Вам што сте били. Можете да идете. Е сада да разјаснимо неке ствари, Ви сте овде доставили већи број сведока, ја сам позвао оне сведоке који су имали непосредних сазнања бар како је стајало овде у Вашим дописима. Међутим, испало је да пола тих сведока немају да кажемо никаква сазнања. Добио сам у међувремену од одељења за потраге адресе сведока које су они могли да утврде бар они што живе у Србији, па ћу ја за следећи главни претрес од ових сведока које сте Ви предложили позвати Миломира Петковића, Душана Мађарца, затим ћемо позвати сведоке Рајко Милојевић и Брана Дидић. Извршите увид у списе и погледајте овај списак то нарочито важи за браниоца Вукшић Зорана, колегиницу из простог разлога што сте Ви дали велики списак сведока. Међутим, доста од ових сведока немају адресе нити у Србији а и предлози неких сведока су да се саслушају на околности привођења окривљеног Вукшић Зорана од стране полиције, његовог рада. То је све ван доказног поступка који се овде спроводи. Мислим на целу групу ову коју сте ставили то је 21 сведок из Белог Манастира. Они немају непосредних сазнања о самом догађају, могао би само један сведок да потврди иако ништа с стиме не добијамо. Исто тако има још код сведока код Литричина браниоца исто тако нек погледа. Што се тиче налаза и мишљења вештака он ће бити достављен вама па ћемо значи у дане 7. , 8. и 9 фебруара 2012.године, 7. ћемо саслушати ова четири сведока која сам сада именовао а 8. и 9. видећемо чујем да ће неко имати још допуну неких сведока, да ли је то Перковић? Добро. Па ћемо видети и његов списак тих нових сведока на које околности а 9. ћемо испитати и судског вештака када Вам будем доставио да прочитате налаз и мишљење судског вештака Дуњића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес прекида.

Наставља се

7., 8. и 9 фебруара 2012.године, у 09,30 часова, судница 4

Завршено у 12,45 часова

Записничар

Председник већа-судија